

Publicerad 2018-06-02 08:08 av Kungskobran

Är ute och seglar i skärgården

Natthamnen

Sjunker tillbaka i sittbrunnen med en kall öl efter en hel dags segling i strålende solsken.

Ljuvliga dofter stiger upp från ruffen, min hustru steker något, det är hennes tur att laga middag.

Vinden har mojnat granskogen från viken tvärsöver speglar sig i vattnet, rör på sig i vattnets krusningar, det ser ut att bli en lugn natt. Nöjde mig med det lilla ankaret.

Tystnaden och stillheten är överväldigande , det är tidigt på säsongen inte ett liv syns till, förutom några fiskmåsar.

Middag med smörstekt sparris, fläskkottlett, färskpotatis och broccoli inleds med en snaps. Hallands fläder , min hustrus favorit. En flaska Bourgogne och livet är fulländat.

Solen försvinner bakom granskogen. Innan den gick ner speglade den sig i vattnet en stund. Nu silar ljuset fram mellan granarna på andra sidan.

Det är skymning och trolskt, på ön finns en gammal kolerakyrkogård har jag läst, dom döda lär gå ner på stranden och dansa på natten enligt sägnen.

Dödströtta somnar vi i våra kojor och sover som stockar hela natten.

De dansande koleraoffren har jag inte hört ett ljud ifrån ,dom dansar tyst förmodar jag.

På morgonen vaknar jag med ett ryck tittar ut genom ventilen, klarblå himmel

alldeles stilla, beslutar mig för att ta ett dopp det är bara 17 grader i vattnet så det blir kort.

Går ner i ruffen och sätter på kaffet, lukten sprider sig i hela ruffen.

Ett par plirande ögon och näsa sticker fram under täcket. Jag böjer mig ner och ger min älskade en lätt puss på näsan, mm kaffe mumlar hon.

En ny underbar dag har tagit sin början.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Kungskobran med Poeter.se id #65915 innehar upphovsrätten